

■ † Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ

«Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου!...»*

Ἀπόστολος (Πραξ. ε' 12-20)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. **Συνήρχετο** δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν πέριξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὄχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀναστὰς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὖσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου [φανατισμοῦ] καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε· **Πορεύεσθε**, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. κ' 19-31)

Οὔσης οὖν ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν Σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ Μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· **Εἰρήνη ὑμῖν**. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν Αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ Μαθηταὶ ἰδόντες τὸν

Κύριον. **Εἶ**πεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· **Εἰρήνη** ὑμῖν, καθὼς ἀπέσταλκέ Με ὁ Πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. **Καὶ** τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· **Λάβετε** Πνεῦμα Ἅγιον· ἅν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἅν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. **Θωμᾶς** δὲ εἷς ἐκ τῶν Δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. **Ἔ**λεγον οὖν αὐτῶ οἱ ἄλλοι Μαθηταί· **Ἐ**ωράκαμεν τὸν Κύριον. **Ὁ** δὲ εἶπεν αὐτοῖς· **Ἐ**ὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν Αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν Αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. **Καὶ** μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ Μαθηταὶ Αὐτοῦ καὶ **Θωμᾶς** μετ' αὐτῶν. **Ἔ**ρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· **Εἰρήνη** ὑμῖν. **Εἶ**τα λέγει τῷ **Θωμᾶ**· **Φ**έρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς Μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευρὰν Μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. **Καὶ** ἀπεκρίθη **Θωμᾶς** καὶ εἶπεν αὐτῶ· **Ὁ** Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. **Λ**έγει αὐτῶ ὁ Ἰησοῦς· **Ὅ**τι ἐώρακάς Με, πεπίστευκας· **μακάριοι** οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. **Πο**λλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν Μαθητῶν Αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· **ταῦτα** δὲ γέγραπται ἵνα πιστεῦσητε ὅτι Ἰησοῦς ἔστιν ὁ Χριστὸς ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζῶν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ.

«**Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου!**» (Ιωάν. κ' 28), κραύγασε ὁ Ἅγιος Ἀπόστολος **Θωμᾶς**.

Ἀντιλαμβάνεσαι τὴν δύναμι, μὲ τὴν ὁποῖαν ἔσφιξε τὸν Κύριο κοντά του; **Μ**ὲ τὸν ἴδιο τρόπο ἀρπάζει ἐκεῖνος ποὺ πνίγεται τὴν σανίδα, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἐλπίζει πῶς θὰ σωθῆ. **Θ**ὰ προσθέσουμε, ὅτι ὅποιος δὲν νιώθῃ τὸ ἴδιο σὲ σχέση μὲ τὸν Κύριον, δὲν Τὸν πιστεύει ὅπως πρέπει.

Ὅταν λέμε, «Σωτήρα καὶ Κύριε», σημαίνει ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ Σωτήρας ὅλων μας. **Ὁ** **Θωμᾶς** ὁμως εἶπε: «ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου». **Ὁ**ποιος λέει «ὁ Σωτήρας μου», αἰσθάνεται ὅτι ἡ δική του σωτηρία προέρχεται ἀπὸ Ἐκεῖνον.

Ἡ αἴσθησις τῆς σωτηρίας εἶναι στενὰ συνδεδεμένη μὲ τὴν αἴσθησι τῆς ἀπωλείας, ἀπ' ὅπου ὁ Κύριος ἀνασύρει αὐτὸν ποὺ σώζει. **Τ**ὸν ἄνθρωπο, ποὺ ἀγαπᾷ τὴν ζωὴ ἀπὸ τὴν φύσι

του και που γνωρίζει πως δεν μπορεί να σωθῆ μόνος του, ἢ αἴσθησις ὅτι χάνεται τὸν πιέζει ν' ἀναζητήσῃ τὴν σωστικὴ δύναμι που προέρχεται ἀπὸ Ἐκεῖνον. Προσκολλᾶται ἐπάνω Του και δὲν θέλει μὲ τίποτα νὰ τὸν ἀποχωρισθῆ, ἀκόμη και ἂν

κινδυνεύῃ νὰ στερηθῆ τὴν ζωὴ του.

Στὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ Χριστιανοῦ τέτοια γεγονότα δὲν εἶναι φανταστικά, δὲν εἶναι ἀποκυήματα τοῦ νοῦ, ἀλλὰ ζωντανὴ πραγματικότητα. Καὶ τότε, τόσο ἡ πίστις ὅσο και ἡ ἔνωσίς του μὲ τὸν Χριστὸ γίνονται σταθερές, ὅπως ἡ ζωὴ και ὁ θάνατος.

Μόνο ἓνα τέτοιο πρόσωπο μπορεί νὰ κραυγάσῃ μὲ εἰλικρίνεια: «*Τίς ἡμᾶς χωρίσῃ ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;*» (Ρωμ. ν' 35).

(*) Ὅσιου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 138-140, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.
• Ἐπιμέλ. ἡμετ.